

Д-р Михаил ДАЛЕМСКИ

Американска мечта

С тази статия искам да изразя емоцията, натрупана в мен, а сигурен съм и в другите мои колеги, които са имали шанса да се докоснат до големия ортодонт и човек проф. Уик Александър. Причината да кондензират тези чувства бе четвъртото му гостуване у нас в началото на декември. Тук документалистиката, на която съм посветен, ще отстъпи място на чувствата. Все пак е Коледа, време е да дадем храна и за душите си. Разбира се, в следващия брой ще се опитам да извлека и полезни факти от последната моя презентация и ще ми бъде много трудно да отсия най-важното, защото, както казва самият той, "Няма дребни неща".

Преди първата моя визита бях подгответен от екипа на фирма "Консидент", благодарение на която той посещава България, че проф. Александър е ортодонт от световна величина, разработил е и е внедрил собствена система брекети и негова методика на лечение - Alexander Discipline. Звучеше респектиращо. Срещата тогава протече в хотел "Шератън" - в моите очи дългогодишна институция на лукса и престижа. При представянето си професорът спомена, че преподава в университета в Бейъръ и се познава с президентъ Джордж Буш. Това накуп може би оформи първоначалната моя представа - определено имах чувството, че попадам в друга вселена. Не я разбирах напълно, струваше ми се красива, непозната, но и дълечна.

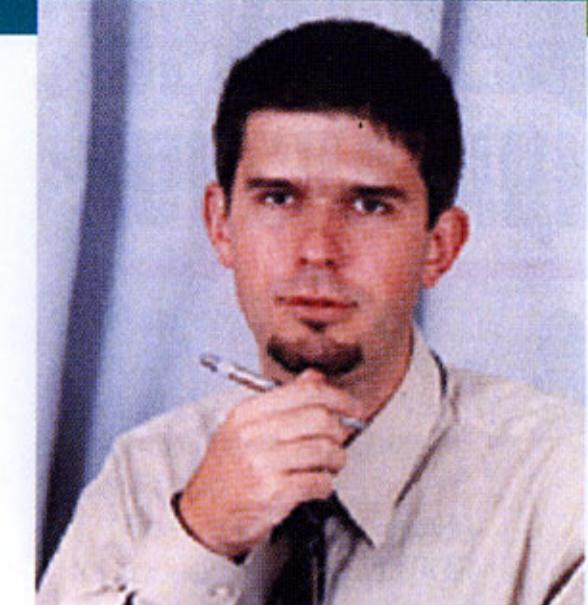
Откровено казано, учудващо за мен тази първа среща с д-р Александър (както самият той въсъщност се нарича!) започна с покана към присъстващите да изпееем детска песничка. Аз свързах това със собствените си предразсъдъци към американската култура, към която питах смесени чувства. По една или друга причина се оказа, че и всички мои колеги на срещата имат също някаква бариера, за да станат и изпят с него песента, заради което той заключи, че ние може би сме най-слабите певци в света. В последствие той обясни, че започва всички свои курсове по света с тази песен, тъй като като дете са го накарали да я изпее в първия учебен ден в ново за него училище, за да преодолее притеснението. Мисля, че вече по-пълноценно разбирам ключовата покана, която д-р Александър още тогава отправи към нас: "Отпуснете се, отворете съзнанието си и се фокусирайте върху позитивните страни на моето изложение!"

Следващото нещо, което ми направи впечатление, бе, че д-р Александър преди всичко друго започна с представяне на семейството си - представи брат си и двама-

Според него най-добрият начин човек да се учи е да анализира старите си случаи. Начинът му на документиране е невероятен, премислен е всеки детайл, отсято е всичко не-нужно, определено е еталон за подражание. Личният картон на всеки пациент например се е оформял постепенно до финалния си вид 10 години.

Механиката, която д-р Александър използва за лечение, беше сравнително непозната за мен. Това също допринасяше да ми се "зваве свят" на първите курсове. С всяка следваща лекция обаче нещата неочеквано си идваша на местата. Оказа се, че всичко е много систематично, опростено, доколкото е възможно, това е и един от принципите на Alexander discipline - KISS (keep it simple sweet heart). Това, което д-р Александър повтаря неколкократно при посещенията си, е, че с неговата техника отделните деформации могат да бъдат лекувани "на конвейер". Може би това е едно от нещата, които най-много харесвам у американците - добрите им тесни специалисти, според мен уважават правилото "зашо да е сложно, когато може да бъде просто". Просто лечение обаче не означава лесно лечение, трябва да се приложи усилието за изпълнение на всяко дребно нещо. Така се получават нещата, както и в живота.

Приходите от курсовете, които проф. Александър изнася по света, отиват във фондацията за ортодонтски изследвания - AFOR (www.alexanderdiscipline.com). Освен за научни цели средствата се разходват и за подпомагане на млади специалисти. При предишните си две посещения д-р Александър покани да посетят практиката му колегите ни д-р Куомджиева (невероятният симултанен преводач на курсовете) и д-р Горялов. Благородното дело със сигурност ще остави трайна следа у тях - ще отвори погледа им за нови хоризонти, ще им постави високи цели за преследване, ще им даде воля. Мисията, която д-р Александър възлага на хората, видели на място нещата, е да разкажат и предадат впечатленията си от видяното. Тази година д-р Горялов беше направил невероятен филм - импресия, посветен на неговото американско пътуване. Филмът бе специален подарък за д-р Александър, изпълнен с емоция, присъща на автора му и когато тя идва от сърцето, се усеща веднага. Тази година още българи ще посетят Тексас!

Това, което особено ме впечатлява у д-р Александър, е, че на всеки курс демонстрира лично отношение към всеки един участник. Въпреки огромния брой хора, с които общува по света, и невероятната си биография. За мен именно това отваря сърцето. "Чувствам се като баща и истински се гордея с вас. Изминали сте дълъг път, но все още не сте стигнали до върха. Аз самият не съм стигнал дотам и знам, че ако стигна, оттам ще видя други върхове. Целта на всеки преподавател е учениците му да станат по-добри от него. Аз искам, когато си отида, знанията и опитът ми да останат и да служат на хората. Когато виждам, че това се случва, почти се разплаквам. Гордея се с вас и вие се гордейте със себе си, защото въсъщност самите вие искате да станете по-добри. Добрата новина е, че за нашата работа ни плащат, могат да се изкарят добри пари, но аз смятам, че наша отговорност е да правим нещата както трябва, по най-високия стандарт, на който сме способни. Българският стъди клуб може да стане най-добър в Европа, не можете да задминете само японците, те са друга категория." Това бяха думи на д-р Александър от емоционалното заключение на последната среща.

"Всичко е трудно, преди да е станало лесно!" Все по-често си повтарям с благодарност този любим цитат от д-р Александър. Тази простишка сентенция ми дава сили, надежда и хъс за борба. В нея има невероятна философия - за всичко в живота. Моята лична надежда и мечта е реалността на нашата професия тук по-скоро да заприлича на американската, да гоним тези стандарти. Отговорност на всеки един от нас е да полагаме усилия това да се случи. Дано тогава с открыто сърце и пълен глас изпрем нашата песен!

**Сърдечни пожелания
за Коледа и Нова година
от екипа на "ЕМ 23 Консидент"!**

*През 2007 г. очаквайте
много изненади
и професионални курсове
на високо ниво.*